

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
DÖRDÜNCÜ DAİRE	2004	529	2003	135	18/03/2004

KARAR METNİ

DAVACININ 2000 YILINA İLİŞKİN OLARAK VERDİĞİ GELİR VERGİSİ BEYANNAMESİNDE KESİNTİ YOLUYLA ÖDENEN VERGİLERDEN DOĞAN İADESİ GEREKEN TUTARIN ORTAĞI OLDUĞU ADİ ORTAKLIĞIN VERGİ BORÇLARINA MAHSUP EDİLEBİLECEĞİ HK.<

Temyiz Eden : ...

Vekili : Av. ...

Karşı Taraf : Çankaya Vergi Dairesi Müdürlüğü

İstemin Özeti : Davacının 2000 yılına ilişkin olarak verdiği gelir vergisi beyannamesinde kesinti yoluyla ödenen vergilerden doğan iadesi gereken tutarın ortağı olduğu adi ortaklığın vergi borçlarına mahsubu talebinin reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle dava açılmıştır. Ankara 5.Vergi Mahkemesi, 29.11.2002 günlü ve E:2002/334, K:2002/863 sayılı kararıyla; Gelir Vergisi Kanununun 121 inci maddesinde yıllık beyanname gösterilen gelire dahil kazanç ve iratlardan bu Kanuna göre kesilmiş bulunan vergilerin beyanname üzerinden hesaplanan gelir vergisine mahsup edileceğinin belirtildiği, davacının serbest meslek faaliyeti ile ilgili olarak verdiği gelir vergisi beyannamesinde kesinti yoluyla ödenen vergilerden doğan ve iadesi gereken alacağın, aynı vergi dairesinin mükellefi olan ve ortağı bulunduğu adi ortaklığın vergi borçlarına mahsubunu talep etmişse de, yasal düzenlemeye göre mahsup işlemi iade hakkı bulunan mükelleflerin kendi vergi borçlarına yapılabileceğinden ayrı mükellefiyet kaydı bulunan adi ortaklığın vergi borcuna mahsubunun mümkün olmayacağı, davalı idare işleminin yasaya uygun bulunduğu gerekçesiyle davanın reddine karar vermiştir. Davacı, iadesi gereken alacağı bulunduğunu, bu alacağın ortağı olduğu adi ortaklığın vergi borcuna mahsup edilmesinde yasal bir engel bulunmadığını ileri sürmekte ve kararın bozulmasını istemektedir.

Savunmanın Özeti : Temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmuştur.

Tetkik Hakimi Sevil Bozkurt'un Düşüncesi :Davacının serbest meslek faaliyeti nedeniyle 2000 yılına ilişkin olarak verdiği gelir vergisi beyannamesinde kesinti yoluyla ödenen vergilerden doğan iadesi gereken tutarın, ortağı olduğu adi ortaklığın vergi borçlarına mahsubu talebi; mahsup işleminin iade hakkı bulunan mükelleflerin kendi borçları için gerçekleştirilebileceği gerekçesiyle reddedilmiştir. Borçlar Kanunu, Türk Ticaret Kanunu ve Gelir Vergi Kanununda yer alan adi ortaklık hakkındaki düzenlemelere göre, adi ortaklık şeklinde yürütülen faaliyetlerde ortaklar müteselsilen sorumludurlar. Ortaklığın elde ettiği kazancı ortaklar kendi adlarına verdikleri gelir vergisi beyannameleri ile beyan etmekte olup, katma değer vergisi beyannamesi ile muhtasar beyannameler ortaklık adına verilmektedir. Vergisel alandaki müteselsil sorumlulukları ile ortaklık gelirini kendi adlarına gelir vergisi beyannameleri ile beyan ettikleri dikkate alındığında, Türk Ticaret Kanununda düzenlenen diğer şirketlerden farklılık gösteren adi ortaklığın, ortaklarından birinin iade alacağının ortaklık vergi borcuna mahsubunun, kendi borcu olmaması nedeniyle gerçekleştirilmemesinde isabet bulunmadığından mahkeme kararının bozulması gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı İbrahim Erdoğan'ın Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesinin 1. fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp vergi mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemiştir. Açıklanan nedenlerle temyiz isteminin reddi ile vergi mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dördüncü Dairesince gereği görüşüldü:

Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar, bozulması istenilen kararın dayandığı gerekçeler karşısında, yerinde ve kararın bozulmasını sağlayacak durumda görülmemiştir.

Bu nedenle, temyiz isteminin reddine 18.3.2004 gününde oyçokluğuyla karar verildi.

AZLIK OYU

Dosyanın incelenmesinden davacının adi ortaklık şeklinde yürüttüğü faaliyetini yıl ortasında bitirdiği, ancak yine bir başka adi ortaklık şeklinde faaliyetine devam ettiği, 2000 yılı için adi ortaklıklardan dolayı verdiği yıllık gelir vergisi beyannamesine göre idareden vergi alacağı bulunduğu ve bu hususta idare ile arasında herhangi bir anlaşmazlık olmadığı anlaşılmaktadır. Uyuşmazlık davacının bu vergi alacağının, adi ortaklık şeklinde yürüttüğü ortaklığın vergi borçlarına mahsubunun yapıp yapılamayacağı noktasındadır.

Yürürlükteki nevzuatımıza göre adi ortaklık şeklinde yürütülen faaliyetlerde ortaklar gelir vergisi beyannamelerini kendi adlarına verecekler, ancak ortaklığın vermesi gereken katma değer vergisi beyannamesi ile muhtasar beyannameleri ortaklık adına düzenleyeceklerdir. Bunun gibi herhangi bir cezaya muhatap olurlarsa bu cezalar da ortaklık adına kesilecektir. Ortaklık adına tahakkuk edecek vergiler ve kesilecek cezalardan ise müştereken sorumlu olacaklardır. Bu nedenle ortaklığın ödeyeceği bu vergiler de sonuçta kendi borçlarıdır. Vergi idaresinden alacaklı olan mükellefin bu alacağının, ödemekten sorumlu olduğu ortaklık vergi borçlarına mahsubunu engelleyen herhangi bir kanun hükmü bulunmadığı gibi, ayrı bir gelir vergisi mükellefiyeti bulunmayan adi ortaklığın sadece katma değer vergisi ve muhtasar beyannameler yönünden tesis edilen mükellefiyeti, konularının farklılığından bahisle ayrı bir mükellefiyet olarak kabul edilemez.

Bu nedenlerle mahkeme kararının bozulması gerekeceğinden karara karşıyız.

YÖ/ÖEK